26

Capitulū quintū de nobilitate generis ꝛ sciē-
cie ac moꝝ. ꝛ quō ortum habuit. ꝛ an a re-
gū ꝛ principū sola voluntate ꝛ cōcessione
recte acquiratur nobilitas.

PLurimū fallūtur. qui generis claritatē
quā nobilitatē vocam⁹ ex sola pncipū
amicitia. fauore aut largitate querūt
Pro cui⁹ rei aptiori ꝯgnicōne aliqua de nobi
litate nō satis a modernis tacta. breui⁹ q̄ꝑ rei
magnitudo exposcit disserem⁹. In p̄mis igitur
ꝑtermittem⁹ de illa nobilitate dicē. quā theo
logicā aut supnaturalē vocāt. q̄ quis dei grā
acceptus ē illi. Sꝫ nec de naturali nobilitate tā-
gemus. q̄ aut liber. ā ingenio vel intellectu cal-
lēs. nobil' appellat̄. Agem⁹ itaqꝫ de ea carnis
nobilitate. qua q̄s vltrā plebeos hoīes dignior
acceptior atqꝫ honoābilior reputat̄ quā nōnul
li nobilitatē politicā appellāt. Inq̄rem⁹ igitur
p̄mo q̄d sit ea carnis nobilitas. Demum qn̄.
quō. ꝛ p q̄ ꝛ qualia media acquirat̄. Omissis
itaqꝫ plurimis q̄ in ea re adduci possent: satis
nobis est Aristotelis amplecti sententiam Is
enim i rethoricis nobilitatē idē esse voluit: q̄d
virtus generis. Ex eo quidē appellamus quos
dā nobiles. q̄ ex honorabili genē ortū trahūt
Gen⁹ vero ea rōne honoābile dr̄. q̄ ab antiq̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG